

Hugo Bouter

Christus als de ware Profeet, Priester en Koning

volgens het boek Deuteronomium en het Nieuwe Testament

‘Uit het midden van uw broeders moet u een koning over u aanstellen (...). Ik zal een Profeet voor hen doen opstaan uit het midden van hun broeders, zoals u. Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en alles wat Ik Hem gebied, zal Hij tot hen spreken’.

Deuteronomium 17:15; 18:18

Inleiding

In de voorschriften van Mozes in Deuteronomium 17 en 18 vinden wij enkele bijzondere uitspraken over het priesterschap, het koningschap en de komst van een profeet die vergelijkbaar zou zijn met Mozes. Deze profetieën zijn uiteindelijk in de Persoon van onze Heer in vervulling gegaan (lees Deut. 17:8 tot 18:22). In eerste instantie was de hogepriester de hoogste rechter in Israël, maar met de invoering van het koningschap veranderde dit. Denk bijvoorbeeld aan de wijze rechtspraak van koning Salomo (1 Kon. 3:16-28).

In feite laten de bewoordingen van Deuteronomium 17 die mogelijkheid ook open, doordat er naast de dienstdoende priesters ook sprake is van ‘de rechter die er in die dagen is’ (Deut. 17:9,12). En ook de rechters in het boek Richteren functioneerden als zodanig, tot en met de tijd van Samuël, toen de verschillende ambten van profeet, priester en koning duidelijker vorm kregen (vgl. 1 Sam. 2:35; 3:20; Hand. 3:24).

De Priester-Koning

Het hogepriesterschap van Christus is echter niet gebaseerd op menselijke afkomst of aanstelling. Het is ook niet onderworpen aan vervanging of verandering. Het berust (1) op directe aanstelling van Godswege en het is (2) naar de orde van Melchisedek, niet naar die van Aäron (Ps. 110:4; Hebr. 5:6; 6:20; 7:17,21). Het is een onveranderlijk en onoverdraagbaar priesterschap in de kracht van een onvergankelijk leven. Want als de opgestane en verheerlijkte Mens is Christus Priester *tot in eeuwigheid*.

Dit is het onderwerp van de brief aan de Hebreeën, die dan ook duidelijk stelt dat 'onze Heer uit Juda gesproken is, ten aanzien van welke stam Mozes nergens van priesters heeft gesproken' (Hebr. 7:14). Juda was de koningsstam en Christus was de grote Zoon van David en van Abraham (Matt. 1:1). Hij was de geboren Koning van de Joden (Matt. 2:2). Hij zal eenmaal zitten op de troon van David en over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid (Luc. 1:32-33). Zijn koningschap draagt dus een *aards* karakter en daarom is Zijn afstamming van koning David zo belangrijk¹.

Priester en Profeet

Maar Zijn priesterschap is van een heel andere orde, omdat dit verbonden is met de hemel en wordt uitgeoefend in het *hemelse* heiligdom. Hij is de Bedienaar van het heiligdom en van de ware tabernakel, die de Heer heeft opgericht, niet een mens (Hebr. 8:1-2).

Daar is Christus nu Hogepriester met het oog op onze zwakheden en ook met het oog op onze eredienst (Hebr. 4:15-16; 10:19-22). Tevens is Hij de grote Profeet, die hier op aarde reeds de woorden van God heeft gesproken en dit later heeft gedaan vanuit de hemel, door de Heilige Geest die Hij heeft uitgestort over Zijn volk (Luc. 7:16; Joh. 1:21; Hand. 3:22-23; 7:37; Hebr. 12:25; 1 Petr. 1:12).

¹ Als christenen roepen wij Hem niet aan als onze *Koning*, maar als onze *Heer*. Christus is het Hoofd van de gemeente en Hij is de Heer en Meester van iedere individuele gelovige. Maar Hij is de Koning van Israël en ook van de volken in de eindtijd (vgl. Joh. 1:50 en 20:28).

Mozes beklemtoont het *gezag* van de priester, die in dienst zou staan van de HEERE in de plaats die Hij zou verkiezen. Aan zijn uitspraak moest men zich onderwerpen. De man die in overmoed zou handelen door niet te luisteren naar de priester, moest worden uitgeroeid uit het volk (Deut. 17:12). Hetzelfde wordt gezegd van de man die niet zou luisteren naar de woorden van de *profeet* die God zou verwekken (Deut. 18:19).

Petrus past dit toe op de voor Israël voorbestemde Christus (Hand. 3:23). Hij is de beloofde Profeet en er is alleen redding mogelijk door te luisteren naar Zijn woord en Hem met berouw en bekering te aanvaarden. De uitspraken van Deuteronomium 17 en 18 zien profetisch op het *gezag* waarmee de Heer Jezus nu is bekleed als onze grote Priester en Profeet. Zouden wij niet graag luisteren naar Zijn Woord? Het is echt van levensbelang!

De beloofde Profeet is ook waarachtig Mens

Het is ook interessant dat de profeet die Mozes zou evenaren, zou worden verwekt uit het midden van het volk, 'uit het midden van uw broeders' (Deut. 18:15, 18). Hetzelfde wordt opgemerkt van de koning die de HEERE zou verkiezen, die eveneens afkomstig moest zijn 'uit het midden van uw broeders' (Deut. 17:15, 20). Wijst dit niet op de waarachtige *mensheid* van onze Heer en Heiland? Hij heeft deelgenomen aan bloed en vlees en is in alles gelijk geworden aan Zijn broeders (Hebr. 2:14-17). Hij is de mensen gelijk geworden; en uiterlijk als een Mens bevonden heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam wordend tot de dood, ja, tot de kruisdood (Fil. 2:7-8). Hij is onze machtige Verlosser, onze Bloedverwant (vgl. het boek Ruth).

De volken die Israël moest verdrijven uit het Beloofde Land, dienden de afgoden. Zij gaven zich over aan tovenarij en afgoderij, en luisterden naar wichelaars en waarzeggers (Deut. 18:9-14). Voor het volk van God gold echter dat zij geheel anders waren. De HEERE, hun God, verbood hun deze kwade praktijken. Zij kregen een *ander* middel om de wil van God te leren kennen en de toekomst te verstaan. Zij moesten luisteren naar de Profeet die zou komen.

En Christus *is* gekomen en Hij heeft ons de hele wil van God, de hele raad van God bekendgemaakt. Niemand kan ongestraft iets toevoegen aan het geopenbaarde Woord van God of iets ervan afnemen (Openb. 22:18-19). Laten wij dankbaar zijn dat wij niet zoals de heidenvolken zijn overgeleverd aan de machten van de duisternis, maar het complete Woord van God in handen mogen hebben. Laat dat Woord dan ook voldoende voor ons zijn! Laat het in onze harten geschreven zijn,

evenals de koning van Israël een afschrift van het wetboek bij zich moest hebben en gedurende heel zijn leven daarin moest lezen (Deut. 17:18-20).

Het is ook leerzaam om in Deuteronomium 18 te lezen over de inkomsten van priesters en Levieten (Deut. 18:1-8). Levi had geen erfdeel onder zijn broeders: de HEERE was zijn erfdeel, zoals Hij hem beloofd had. Deze woorden vinden om zo te zeggen een echo in Psalm 16, die profetisch spreekt over Christus als de ware Dienstknecht, die geen goed had buiten Zijn God en Vader (Ps. 16:2,5-6).

Profeet, Priester en Koning

Ik wijs ten slotte nog op Johannes 6, waar wij Christus ook als Profeet, Priester en Koning vinden. De mensen die het teken hadden gezien van de spijziging van de vijfduizend kwamen tot de erkenning: 'Deze is waarlijk de *Profeet* die in de wereld zou komen' (Joh. 6:14). Maar zij hadden alleen aardse verwachtingen, en Jezus wist dat zij zouden komen om Hem met geweld *Koning* te maken. Dit wees Hij echter af, want de tijd van Zijn koningschap was nog niet gekomen (die is uitgesteld tot de wederkomst).

Daarom ontweek Hij opnieuw op de berg, Hij alleen (Joh. 6:15). Dat was de plaats waar Hij bad voor Zijn discipelen, die zonder Hem in nood verkeerden op de onstuimige zee. Dit spreekt van Zijn huidige taak als *Priester* en Zijn voorbede voor de Zijnen. Straks komt Hij terug en dan gaan al onze wensen in vervulling, evenals het schip met de discipelen terstond aan het land kwam waar zij heenvoeren (Joh. 6:21).

Oude Sporen 2020

